

Absolut din întâmplare, vorba lui G.Topârceanu, zilele astea – ceea ce înseamnă aproape un an de la postarea lui – am dat peste textul *Democrația lichelismului*, semnat (cu majuscule!) Prof. Univ. Dr. Mihai Berca, în care autorul caută cu atâta înverșunare să ne desființeze (pe mine deodată cu articolul

Politica românească – o sursă inepuizabilă de rușine și indignare

), încât sfârșește prin a-ți stârni mila din pricina evidentei inabilități în ale demonstrației și scrisului.

Căci o face nu numai printr-o grosolană distorsionare a articolului meu (un atac logoreic purtat mai degrabă împotriva autorului-subiect decât împotriva textului-obiect), ci și cu ajutorul unor mijloace nefericit întrebuințate (erori în scriere și expresii încețoșate), precum următoarele: „care scrie despre cât de răi și nedemocrați...”, „de teapa unui remarcabil filosof și eseist...” (de remarcat subtilul dezacord dintre termenii „de teapa” și „remarcabil”), „apoi tot România și români”, „democrat Băsescean”(corect este bășescian și fără majusculă, așa ca ilescean sau antonescian), Primul-Ministru Ponta (cu majuscule în virtutea obișnuinței dictată de extrema slugărnicie), dar „vezi doamne” cu d mic, „care și-au dat mâna cu lichelele românești...” (corect este fie „care au dat mâna cu...”, fie „care și-au dat mâna”), virgule lipsă sau puse la întâmplare etc.

Dar trebuie să fim cât se poate de înțelegători cu domnul Prof. Univ. Dr. Mihai Berca: Această capodoperă a jurnalismului postdecembrist a fost scrisă cu mâinile tremurând de emoția marelui moment istoric din vara anului 2012 (a doua suspendare a lui Traian Băsescu), ori poate cu mâinile tremurând de furie neputincioasă împotriva tuturor acelor care nu numai că nu se opuneau principiului constituțional al suspendării cerută și justificată de indubitabile necesități naționale (nicidecum de răzbunări prin jocuri politice conjuncturale), dar care prin apărarea acestui principiu definitoriu pentru democrație, de fapt protestau cu curaj împotriva mijloacelor în forță și la iușeală întrebuințate de usl-iștii majoritari și sfidători!

Iar eu mă număram printre aceștia, într-atât de devotat chiriașului de la Cotroceni, încât pe la mijlocul articolului scriam negru pe alb: „Desigur, mă grăbesc să adaug că deși s-au îndepărtat

Unde dai și unde crapă...

Scris de George Petrovai
Luni, 03 Iunie 2013 20:58 -

Într-o bună măsură de calea comunismului cu față umană, comunism edulcorat și moșit de Iliescu și ciracii lui, regimurile Constantinescu și Băsescu n-au adus cu ele un spor de înțelepciune, armonie și prosperitate pentru românii îndelung răbdători, respectiv un spor apreciabil de prestigiu internațional pentru România, cu toate că îndată după câștigarea primului mandat de președinte, Traian Băsescu a condamnat comunismul de la tribuna Parlamentului (oare cât de sincer a făcut-o?) și cu toate că îndată după aceea (la 1 ianuarie 2007) țara a fost admisă în structurile euro-atlantice și în Uniunea Europeană.”

Și mai departe:

„Dimpotrivă, pe fondul unor crize convergente (financiare, economice, politice) prelungite, a căror ofensivă n-a putut fi contracarată de măsurile pe cât de desperate, pe atât de impopulare ale succesiunii de guverne pedelisto-udemeriste, nivelul de trai al grosului românilor s-a deteriorat până ce a ajuns în vecinătatea catastrofalului (disponibilizări masive în sectorul bugetar, restrângerea sectorului privat, creșterea prețurilor și tarifelor, diminuarea lefurilor și a pensiilor etc.), iar datoria externă și-a urmat cursul său ascendent.

Iată de ce anul electoral 2012 a început cu căderea mult hulitului și urâtului Guvern Boc, pentru ca după aproximativ trei luni, în urma moțiunii de cenzură înaintată de Uniunea Social Liberală (USL), să cadă și Guvernul pedelisto-udemerist al lui Mihai Răzvan Ungureanu.”

Dacă la asta adaug mulțimea criticilor aduse guvernărilor anterioare (*Agricultura salvatoare, Ajutor pentru români*

,
Aparențele înșelătoare ale omului modern

,
Ca la noi la nimenea

,
Cacos politeusi

,
Ce produce România

,
Dulce ținut al ratărilor

,
Povara românismului

,
România trebuie să fie a românilor, nicidecum a străinilor!

etc.), articole apărute în presa din țară și străinătate și din pricina cărora mi s-a făcut „cinstea”

să fiu pus în capul listei disponibilizaților din vara anului 2011, nu cred că în asemenea condiții pot fi bănuți de niscaiva simpatii față de regimul Băsescu, necum să fiu acuzat că aș scrie la comandă!

La comanda cui, domnule Berca? Ei bine, acest „amănunt” nu v-ați mai obosit să-l lămuriți cititorilor, deși susțineți că ați depus eforturi (sic!) să-mi aflați CV-ul. Vă avertizez că așa ceva este departe de-a vă face cinste, întrucât ține de gândirea și de nărvurile unui biet cadrist...Păi cum vine asta? Mai înainte de-a desluși cum se cuvine articolul cu pricina, despre care din capul locului recunoașteți că nu l-ați înțeles prea bine (Citesc la început liniștit, apoi recitesc enervat pentru că nu prea înțelegeam așa bine articolul *Politica românească – o sursă inepuizabilă de rușine și indignare* se mnat de domnul George Petrovai...”), dumneavoastră țineți morțiș să știți ce hram poartă autorul, pentru a vă pregăti în consecință atacul.

Nu-i așa că altul era tonul și alta indignarea dumneavoastră servilă dacă articolul în cauză purta semnătura unui academician? Dar și mai sigur este că într-o asemenea variantă n-ați mai fi dat nici un răspuns, întrucât nemulțumirea dumneavoastră bine controlată și dirijată (evident, cu excepția lui Băsescu și a acoliților lui), este invers proporțională cu poziția academico-socială a preopinentului. Totdeauna vă luați în prealabil măsuri de precauție, deși vremurile s-au schimbat pentru români măcar în formă? Fără discuție că gura păcătosului adevăr grăiește...

Prin urmare, informându-vă despre mine (inclusiv de la maestrul Corneliu Leu) și aflând că nu sunt „nici profesor, nici conferențiar, nici lector” (de unde lesne se poate deduce că pentru oameni ca dumneavoastră, aceste profesii din actualele fabrici de diplome reprezintă apogeul condiției umane), ați hotărât că eu nu pot să fiu decât „democrat Băsescean”, adică „un om în slujba răului, care scrie despre cât de răi și nedemocrați, de hoți și bandiți sunt politicienii și profesorii de teapa unui remarcabil filosof și eseist precum Andrei Marga care – nu-i așa? – ar trebui să-și dea demisia pentru că Primul-Ministru Ponta ar fi plagiat.”

Și continuați cu un avânt care se vrea nimicitor, dar care, din nefericire pentru dumneavoastră, sfârșește lamentabil: „Oare unde este legătura? Unde este logica? Afirmatia, scoasă parcă cu forcepsul dintr-un sistem neuronal scurtcircuitat, se vede logic că are o mare încărcătură de lichelism, dacă nu de corupție. Dar ce contează?! Avem democrație și avem dreptul de a scrie orice ineptie, ca să nu zic direct stupiditate, de tip Băsescu.”

Să le luăm pe rând, domnule Berca, dar numai după ce voi face anumite îndreptări de

Unde dai și unde crapă...

Scris de George Petrovai
Luni, 03 Iunie 2013 20:58 -

---

exprimare (Corect este: „Avem dreptul să scriem”, pentru că supuneți limba română la eforturi inutile și caraghioase prin asocierea indicativului prezent cu infinitivul; vi se pare că între ineptie și stupiditate, chiar de tip Bănescu, este vreo diferență?) și de logică: Domnule Prof. Univ., dumneata îndrăznești să-i acuzi pe alții de lichelism, când după logica dumitale, adevărul nu poate să revină decât celui mai tare, iar demnitatea lacheilor săi? Mda! Mulți scriu, dar puțini au curajul să spună lucrurilor pe nume. Știți de ce numărul gazetarilor cu adevărat binecuvântați de Creator este așa de mic, deși vedete sunt cu toptanul? Pentru că adevăratul gazetar este totdeauna în opoziție, doar astfel având posibilitatea să fie obiectiv, adică să-și împlinească menirea...

Pentru știința dumneavoastră (dar nu cea de ordin tehnic), vă informez că știți despre mine atât de puține lucruri, încât practic nu știți nimic. Dar, recunoașteți că pentru scopul urmărit nici nu aveți nevoie să știți mai multe. Căci atunci cum ați fi împăcat capra și varza (scopul și realitatea), cunoscând faptul că sunt dublu licențiat, că am fost interogat și supravegheat ani de zile de către fosta Securitate pentru vina de-a fi colaborat cu radio *Euroopa liberă* (la Miliție am dat explicații doar de două ori), sau că am început doctoratul la Cluj-Napoca (examenele luate), dar că din lipsa banilor nu am putut să dau curs recomandării primită de la conducătorul de doctorat pentru Universitatea din Orleans, așa că teza a rămas nefinalizată?!...

Mă întrebați unde-i logica reproșului adresat profesorului Andrei Marga în calitatea sa de ministru de Externe în primul Guvern Ponta, cel mai curat guvern de la Decembriadă încoace, firește, fără plagiatorii mai mărunți așa ca Ioan Mang, dar în continuare la timonă cu primul plagiator al țării. Iar eu vă spun că ea face parte din structura și echilibrul intern al textului (am scris și publicat peste o mie de articole, dar niciodată nu mi s-a adus o asemenea acuzație!), și cum ați refuzat să citiți în întregime articolul, redau acel paragraf din context, care cred că de data asta, adică după ce Andrei Marga a părăsit guvernul așa cum i-am recomandat eu (cu certitudine că altele au fost motivele), pesemne că va fi privit cu alții ochi de domnia-voastră:

„De neînțeles pentru mine rămâne comportamentul sfidător al ortacilor lui Ponta din USL. Aceștia nu numai că nu-l trag de mânecă, doar astfel dovedind că vor să-l ajute ca să scape de penibilul nimicitor al situației ivite, dar chiar îl împing de la spate ca el să calce și mai zdravăn în străchini.

De pildă, era de așteptat ca universitarul Andrei Marga, el însuși conducător de doctorate, să se arate într-atât de rușinat de acest guvern al plagiatorilor, iar acumă într-atât de indignat de superplagiatul lui Ponta, încât pe dată să-și dea demisia din postura de ministru al Externelor (care, după gafele făcute, i se potrivește cam așa cum i s-ar potrivi lui Vanghelie postul de ambasador al României la ONU), nicidecum să admită să-l însoțească la Bruxelles, mai înainte

Unde dai și unde crapă...

Scris de George Petrovai
Luni, 03 Iunie 2013 20:58 -

---

ca premierul să facă dovada că acuzațiile ce i-au fost aduse sunt nefondate.”

Vă spun eu despre ce este vorba la dumneavoastră. Întrucât sunteți obișnuit să mergeți în deplină siguranță numai pe cărări bătătorite, de data asta pe cărarea lată și cotită a USL-lui, taxați ba drept impolitețe, ba drept lipsă de patriotism, ba drept enormitate cele spuse cu curaj de mine, în acele zile când atâția români se reîntorceau cu judecata și dăruirea la epoca de aur a comunismului. Ba mai mult. Sunteți convins că au dreptul să-i judece pe dascălii universitari doar colegii lor (chiar și aceia contrafăcuți, domnule Berca?), iar pe politicienii noștri corupți doar adulatorii și jurnaliștii năimiți. Păi după o asemenea logică, hoții, violatorii și criminalii la rândul lor vor cere să fie judecați în breasla lor. Și poate că pe ici, pe colo prin părțile esențiale ale României chiar așa stau lucrurile. Tocmai de aceea România este statornic așezată la coada țărilor din Uniunea Europeană...

Apropo, domnule Berca, ce părere aveți de actuala tovărășie, că de prietenie sinceră nu poate fi vorba, dintre Băsescu și Ponta? Păi acum va trebui să vă schimbați nițel sentimentele față de nesuferitul de Băsescu, pentru a fi în ton cu proverbul: Amicul amicului meu este și amicul meu...

Dar, mă rog, ce rost are să vorbim de nesimțirea miștocărească a lui Victor Ponta și de plagiatul lui mare cât roata carului (intri pe internet și ai de îndată dovada hazlie a acestui uriaș copy-paste), atunci când afirmați net că nu vă interesează Ponta și plagiatul lui, respectiv atunci când mă întrebați cu nevinovăție (sic!) de ce m-am oprit tocmai la el, când în lume și în România „există foarte mulți plagiatori”.

Da, sunt convins de acest lucru. Dar numai din când în când se impune atenției lumii ca plagiator notoriu vreun șef de stat sau ministru, care mai apoi sunt determinați să-și dea de îndată demisiile de onoare. Ori Ponta, rămânând în continuare prim ministru fără a se sinchisi de onoarea sa avariata, constituie un caz aparte: de surpriză până la nedumerire pentru străini, de indiferență până la susținerea sa patriotică pentru grosul românilor.

În urmă cu câțiva ani se vorbea de zeci de mii de diplome și titluri științifice obținute pe căi necinstite. Între timp cu cât a crescut această producție catastrofală pentru România de azi și de mâine? Acuma, când numărul nelegiuților a devenit înspăimântător de mare și când mulți dintre aceștia dețin posturi cheie în stat, ar fi cu adevărat de prost gust să mai vorbești de funie în casa spînzuratului...

Unde dai și unde crapă...

Scris de George Petrovai
Luni, 03 Iunie 2013 20:58 -

Și mai grav este faptul că prin întrebări de felul: „Oare nu noi i-am ales?”, pe politicienii pătați căutați să-i absolveți de vină (cam câți parlamentari și miniștri sunt răufăcători cu acte-n regulă?), iar mie încercați să-mi impuneți tăcerea în raport cu acești ipochimeni, ca și cum ei ar fi crema acestui neam și cea mai mică atingere adusă lor ar fi totuna cu prejudiciul adus imaginii României.

Domnule Berca, nu eu instig la ură, ci acești nevrednici care nu se dovedesc cu nimic mai buni ca cei dinaintea lor, dar românii tac și-i rabdă, deși traiul lor devine alarmant de la o zi la alta.

Nota1: A trecut mai bine de un an de când USL este la guvernare. Unde le sunt marile realizări trâmbițate în campaniile electorale de anul trecut?...

Și încă ceva. Poate că tonul dumneavoastră în raport cu revista *Nature* și Uniunea Europeană este sincer și îndreptățit la mânia germinată de dezamăgire. Dar el nu-l ajută cu nimic pe Ponta (unde sunt probele incontestabile ale nevinovăției sale?) și nici pe poporul român. V-aduceți aminte bucuria românilor la anunțul știrii că de la 1 ianuarie 2007 vom intra în Uniunea Europeană? Politicienii se înfoiau ca niște păuni, iar grosul românilor era convins că gata, am scăpat pentru totdeauna de sărăcie, deși noi nu ne făcuserăm cu responsabilitate temele în vederea unei integrări rodnice.

Pe bună dreptate se spune că avem conducătorii care-i merităm și că fiecare cum își așterne, așa va și dormi...

Nota 2: Despre patibularul Patapievici am scris de mai multe ori, inclusiv în legătură cu miliardele de lei cheltuite de ICR, adică de români, pentru promovarea peste hotare a operei prietenului său Cărtărescu, așa că nici cu chestiunea asta n-ați rupt inima târgului.

AUTOR: GEORGE PETROVAI

Unde dai și unde crapă...

Scriș de George Petrovai
Luni, 03 Iunie 2013 20:58 -

---

2 iunie 2013

www.sighet-online.ro